

28.12.15

מאיר ברהון

ז' חשוון תרפ"ט – ט"ו טבת תשע"ו
20 באוקטובר 1928 – 27 בדצמבר 2015

הַסְפֵד

אֲנָשִׁים צְנוּעִים בְּאֵמֶת
גַּם מוֹתָם חֲרִישִׁי,
כַּמְעַט כְּמִתְנַצֵּל: אָנָּה,
סִלְחוּ לִי עַל הַטְּרָחָה,
עוֹלָמָם
לֹא יִכְלָתִי אַחֲרָת.

אֲנָשִׁים צְנוּעִים מֵתִים בְּשֶׁקֶט,
כַּמְעַט בְּנִשְׁיָקָה
הַרְחַק מִמֵּלִים.
הֵם אֵינָם נִלְקָחִים לְשָׁמַיִם
בְּמַרְכָּבוֹת שֶׁל אֵשׁ.

אֲנָשִׁים צְנוּעִים נוֹתְנִים אֶת לֶבָם בְּשִׁתְיָקָה.
הֵם אֵינָם סוֹחָבִים עַל גַּבָּם אֶת הָעוֹלָם כְּלוּ.
גַּם אִשָּׁה וְיִלְדִים הֵם מִשָּׂא כְּבֹד מִדֵּי
לֵלֵב אוֹהֵב.

עלי אלון

קורות חיים ומעש של מאיר ברהון, זכרו לברכה

מאיר נולד ב-20 לחודש אוקטובר 1928, בז' בחשוון שנת תרפ"ט, כבן יחיד להוריו דינה ושמריהו, זכרם לברכה, אשר הגיעו לדגניה ב-1920 וב-1921 והיו מורים במקצועם. "האדם עושה לו מצבה עוד בחייו". קורות חייו של מאיר רבי פעילות ומעש – מילדות מאושרת עם הגננת מרים זינגר, שטרם ידעה עם בואה לדגניה את השפה על בורייה אך הכירה ציפורים וצמחים, ועם בני המחזור מיכל ברץ ז"ל, אמי בודניק, מלכה תנפילוב והרצל פיין, ייבדלו לחיים ארוכים. ילדות מאושרת בגן עם מעשי קונדס, תאטרון בובות וטיולים.

מן הגן עבר ללימודים בבית החינוך. בית החינוך כלל באותם ימים רק שתי כיתות שנבנו ליד הפיקוס הבנגלי, שנטוע במקומו עד היום.

תקופת בית החינוך הייתה נפלאה, לפי זיכרונו של מאיר, בעיקר מן הבחינה החברתית. את לימודי התיכון למד מאיר בבית ירח, שהוקם כבית ספר לחקלאות ונשען עדיין על המעבדות של בית החינוך. הלימודים היו בעיקר לימודי חקלאות, ובנוסף ללימודים החלו כבר אז אימוני גנ"ע. בהיותו נער בן 17 כבר הושבע מאיר על התנ"ך ואקדח לחברות בהגנה...

בימי המנדט הבריטי, ב-29 ביוני 1946, ב"שבת השחורה", כתגובה ל"ליל הגשרים", נלקחו מאיר וחברי דגניה במשאית והובלו למחנה המעצר בעתלית כשחיילים בריטים נוסעים בשריונית ומכוונים אליהם את נשקם. לאחר חקירות ועינויים ושבתות רעב החליטו לשחרר את הנערים, ביניהם את מאיר.

בתקופת מלחמת העולם השנייה הגיעו לדגניה ילדי טהרן, שברחו מפולין לרוסיה ודרך סיביר עברו לאוזבקיסטן ומשם לאירן ולבירתה טהרן. לדגניה הגיעו מספר ילדים, וביניהם חזי דר בן ה-11, ייבדל לחיים ארוכים. משפחתו של מאיר פתחה בפניו את ביתם, והוא היה להם כבן משפחה.

במלחמת השחרור הוצב מאיר בעמדה ליד גן א', ותפקידו היה לפוצץ את קופסת ההפעלה של חומר הנפץ אם הסורים יפרצו פנימה.

בעדותו סיפר מאיר כי יום הקרב המר והנמהר בשערי דגניה שבו נפלו חברי דגניה ובניה היה אחד הימים הקשים בחייו והיה לו חלק בהבאתם לקבורה.

בתחילת שנות ה-50, עם קריאת בן גוריון לעזרה ליישובים צעירים, יצא מאיר לעזרת קיבוץ אורים. משתמה עבודתו באורים יצא לסמינר הדרכה, ובסיומו הדרך חניכים במסגרת הנוער העובד בחדרה. תקופות הדרכה נוספות היו בחיפה והקריות ובעיר נשר.

בשנת 1959 יצא מאיר לשליחות בארגנטינה מטעם הסוכנות היהודית להדרכת נוער ציוני ושהה בה כשנתיים.

ב-1960, שנת יובלה ה-50 של דגניה, הוזמן מאיר לטקס יום העצמאות בשגרירות ישראל בבואנוס איירס. בטקס נוצר הקשר עם איש המוסד אשר ביקש את עזרתו במבצע מסוים שלימים נודע כמבצע ללכידת אייכמן והבאתו לארץ.

בשנת 2007 זכה מאיר לקבל תעודת הוקרה מידי דליה איציק, ממלאת מקום הנשיא ויושבת ראש הכנסת, על חלקו בהבאת אייכמן ארצה.

עם חזרתו ארצה עבד מאיר במספוא, ולאחר תקופה קצרה, במעבר טבעי, עבר לעבוד עם האב שמריהו ודודו אברהם בבנות.

בתקופה זו התבקש מאיר ולקח על עצמו להדריך את קבוצת בני בית ירח שזכיתי להיות חלק ממנה. זכורות לי פעולות ההדרכה בנושאים של ערכי החיים בקבוצה ואהבת הארץ.

בתפקידו השונים היה מאיר מרכז ועדת מנויים ומזכיר דגניה. כמזכיר שאף להגדיל את אוכלוסיית דגניה על ידי קליטת משפחות ובודדים לאולפן.

בדרך זו הכיר את צפורה, ויחד הקימו משפחה בדגניה והיו להורים לארבעת ילדיהם נורית, אברהמי, תאיר ונירה, ובחלוף השנים היו לנכדיהם סבתא וסבא.

במאי '99 הוענק למאיר בטקס עם בני המשפחה וחברים ציון הוקרה כיקיר המועצה והעמק על עבודתו והתמדתו בחקלאות.

לקראת פרישתו של מאיר מענף הבנות נערכה בדגניה מנחת שבת ונישאו דברי ברכה ופרדה מהבנצ'קים, חבריו לעבודה.

כשסיים מאיר להיות בנצ'ק קיבל על עצמו להדריך קבוצות מטיילים ותיירים בחצר ראשונים, במוזאון ובאום ג'וני ובחר לספר להם על דגניה ועל מורשת הקרב שלה.

מאיר היה איש קבוצה מסור, ובכל דרכו ניכרו דאגתו ואהבתו לדגניה. מסירותו לצפורה, לילדים, לנכדים ולמשפחה – גם היא מן הידועות.

תקופת חייו האחרונה הייתה קשה לו ולמשפחתו. צפורה, בני המשפחה ומטפלי בית יעל סעדו אותו באהבה ובמסירות רבה.

קשה להספיד ולהביא לקבורה חבר שהיה לי למדריך בתקופת נעוריי בדגניה, חבר שכיבדתי מאוד. שנות חייו של מאיר היו פעילות מאוד. קצרה היריעה מלהעלות, ועוד בהינף קולמוס אחד, את כל עשייתו, ויסלחו לי בני משפחתו אם החסרתי פרטים מחייו ומפועלו.

מאיר נפטר אמש, ובא הקץ לייסוריו.

נוח בשלום על משכבך, וימתקו לך רגבי עפרה של דגניה שכה אהבת.

יחד עם בני המשפחה אבל בית דגניה.

כתבו רנה בובמן וטובה כהן